

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 5871/04
05.10.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр. Јадранке Ињац, председника већа, Боривоја Буњевачког и Зоје Поповић, чланова већа, са саветником Врховног суда Гораном Јосифовим, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиље Б.Г., против оспореног решења туженог Министарства бр. ... од ... године, у предмету родитељског додатка, у нејавној седници већа одржаној дана 5.10.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба се ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем туженог одбијена је, као неоснована, жалба тужиље изјављена против решења Општинске управе у ... бр. ... од ... године, а којим јој није признато право на родитељски додаток за дете НН, јер је шесто дете по реду рођења у породици.

Тужиља поднетом тужбом оспорава законитост решења туженог органа и у том смислу наводи да су тачни наводи да су деца НН и НН1 пето и шесто по реду рођења, али је чињеница да има само четири жива детета јер предходно два детета нису жива у моменту рођења ово двоје деце. Даље наводи да за умрлу децу никада није ни остварила право на родитељски додаток па стога предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи, као незаконито.

Тужени орган у одговору на тужбу, остајући при разлозима из оспореног решења предложио је да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница утврђених у управном поступку у смислу члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" бр.46/96) и испитујући законитост оспореног решења у складу са чланом 39. став 1. истог закона, Врховни суд Србије је оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из образложења оспореног решења и списка предмета произилази да тужиљи није признато право на родитељски додаток за малолетног НН јер је шесто дете по реду рођења у породици. Наиме, у првостепеном управном поступку је утврђено да тужиља из брака са ДД има троје малолетне деце: НН2, НН1 и НН, а из претходних заједница Ј.С. и пок. Т.В. и С. које су преминуле несрећним случајем. Код оваквог чињеничног стања тужени орган је оценио да је првостепено решење правилно јер тужиља не испуњава законом прописане услове за признавање траженог права, па је тужбу одбио као неосновану.

Испитујући законитост оспореног решења, Врховни суд Србије је нашао да је без повреде правила поступка и код потпуно утврђеног чињеничног стања правилно поступио тужени орган када је одбио, као неосновану жалбу тужиље изјављену против решења Општинске управе у ... бр. ... од ... године којим тужиљи није признато право на родитељски додаток за мал. НН. Ово стога што је одредбом члана 14. став 1. Закона о финансијској подршци породици са децом ("Службени гласник РС" бр. 16/02) изричито прописано да родитељски додаток остварује мајка за своје друго, треће и четврто дете, под условом да је држављанин СРЈ, има пребивалиште у Републици Србији и остварује право на здравствену заштиту преко Републичког завода за здравствено осигурање, док је одредбом става 2. истог члана наведеног Закона прописано да се редослед рођења утврђује према броју живорођене деце мајке у моменту подношења захтева за новорођено дете. Како је у проведеном поступку несумњиво утврђено, а што се тужбом и не оспорава, да је тужиља родила шесторо деце (од којих су двоје деце и то мал. НН2 рођена ... године и мал. НН1 рођ. ... године преминуле несрећним случајем дана ... године), а да је мал. НН рођ. ... године шесто, живорођено дете по реду рођења, то тужени орган основано оцењује да је првостепено решење правилно и на закону засновано, односно да тужиља не испуњава законом прописане услове за признавање права на родитељски додаток.

Врховни суд Србије је ценио наводе тужбе да је мал. НН у моменту подношења захтева тужиљино четврто живо дете као и да за умрлу децу није остварила право на родитељски додаток, па је нашао да су ови наводи неосновани. Ово стога што се по правном схватању овог суда под живорођеним дететом подразумева да је дете живо рођено, без обзира колико је живело, односно касније умрло, па се стога у конкретном случају не може сматрати да је мал. НН четврто већ шесто живорођено дете по реду рођења у породици.

Са изнетих разлога, налазећи да су неосновани наводи тужбе да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиље Врховни суд Србије је на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" број 46/96) решио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 5.10.2005. године, У. 5871/04

Председник већа-судија,

Мр Јадранка Ињац, с.р.

Записничар,

Горан Јосифов, с.р.

За тачност отправка

сђ